

Pacific Herald.

No. 39.

Parkland, Wash. 28. Sept. 1896.

6te Aars.

"Skilte eder ikke lige med denne Verden."

[K. Thronsdæn.]

Mel.: Nu vor ei Synden mere.
Hold fast ved dei, du haver,
Du, som sit Kroen sat,
Du, som sit Vandens Gaver
Og Jesu Maadelsat,
Nu gjølder det at staa
Arvaagen alle Dage,
Og mer og mer at tage
Guds fulde Rustning paa.

Se til, at du kan sande
En kristens Frihed ret!
Den vaager paa sin Skandje,
Den gaar af Kamp ei træt.
Vær fri i Jesu Navn
Fra Synd og Satans Rige
Og før saa Herrens Krig,
Det er dig selv til Gavn.

Den gamle Adam under
Ki Kristi Friheds Sæd,
Men der, hvor frit man synder,
Gør han saa gjerne med.
Og giver ham du fri,
Du kommer selv i Leuker
Og er, for du det vænner,
J Syndens Slaveri.

Din Frejser maa du lyde.
Men ei dit Smudehang!
Med Verden maa du bryde*
Og gaa paa Beien træng.
Ved Herrens Ord med Flid,
At du kan Beien lære!
Vil du en kristen være,
Saa før og Kristi Sirib!

Hvad gjor en kristen, som udtræder af en kristelig Menighed, omendskont han er overbevist om, at Guds Ord i den læres purt og rent, og at de hellige Sakramenter forvaltes rettelig efter Kristi Indstiftelse?

(Der Lutheraner) Indsendt ved M. A. T.

Det forekommer ikke heldet, at Menighedsmedlemmer anser Udtredelsen af Menigheden for noget ringe. De holder Menigheden for en menneskelig Indretning, og stiller den paa ligejord med andre menneskelige Samfund. Ligesom man nu efter Behag kan liggende sig fra et hvært andet menneskeligt Samfund. Haaledes mener de, er det ogsaa tilfælde i en kristelig Mgh.

Eysten til at udtræde fra en kristelig Mgh. bliver i Sædesleshed da ret levende, naar der ved siden af Menighedens lybende Udgifter ogsaa maa gjøres andre Udlæg, som ikke lader sig afferdige med 10 a 25 Cents, som til Eksempl, naar man skal bygge Kirke eller Stolehus. Da et den gamle Kirke endnu stedste stor nok til Mgh's. Medlemmer, og det gamle Stolehus rummer

endnu Mgh's. Børn. Om Udbredelsen af Guds Rige, hvorom enhver kristen beder daglig i den anden Bon, bekymrer saadan Medlemmer sig naturligvis ikke, de er fornøiede ved det fulde Bord, og spørger ikke efter hvor mange de er, som omkring dem aandelig forhungrer. Foreholder man saadanne Folk deres Pligt, ikke at staa ledige i Guds Rige, saa truer de straks med Udtredelse, hvis man ikke lader dem i Fred. De betænker naturligvis ikke, hvad de fornægter ved Udtredelsen.

Alle saadanne, som endnu vilde være kristne, men alligevel taler saa letfældig om Udtredelsen af en retroende Mgh., giver Nedstriveren heraf til alvorlig Overveielse, at saadanne Folk ikke gjør andet end, at de

I fornægter deres Kristentald.

Enhver kristen har ved siden af sit jordiske Rald, ogsaa et andet Rald, nemlig et Rald som kristen. Men hvortil er da en kristen ladel? Til Arbeide i Kristi Rige, Math. 20, 1. Den kristnes ganske Bandel skal være prydet med Vandens Frugter; han skal vise Verden, at han er en kristen, og at Guds øj den Herres Kristi Navn og Ord ved hans Lednet og Gjerning skal prises og forherliges. Det er blevet enhver kristens Opgave at formere Kristi Rige, at stedse flere ved hans Ejendomme til Kristi saliggjørende Erkendelse. En kristen er et med Kristus, thi ved Døben er han allerede indtrædt i Kristi saliggjørende Samfund. En kristens hele Liv er hans Herre Kristi eget. Derfor skal det ogsaa udfalde til Kristi Øre og Nos, saa at han med Paulus kan sige, ikke alene om det aandelige Troens Liv og Maadens Retfærdighed, men ogsaa om dens Frugter i den udvortes Bandel: Alligevel lever jeg, dog ikke jeg mere, men Kristus leder i mig," Gal. 2, 20. En kristen har tilsliget ført sig Kristus som sit Retfærdigheds Kloebebaard. Kristus er altsaa hans Smykke, hans Prydelse, og nu lever han ikke mere sig selv, men Kristus, som er død og opstanden for ham.

At nu en kristen som saadan skal være tra i sit Rald, det betyder den hel. Strikt paa usallige Sleder. Paulus siger: "Men et gjør jeg: Glemmende, hvad der er bag, og rækkende efter det som er foran, iser jeg mod Maalest til det klenodie, som hører til Guds Rald heroverfra i Kristus Jesus," Fil. 3, 24. Og i Eph. 4, 1. siger han, "Ieg formaner eder derfor, jeg den bundne i Herren, at I skulle vandre værdigen det Rald, med halset I er kaldte. Peter siger: "Derfor Brødre, anvender des-

mere Rald paa at besøgte eders Rald og Udvælgelse," 2 Pet. 2, 10.

Skiller nu en kristen sig ifra en kristelig Mgh. som har erkjendt sin Opført, og ikke forringer Kristi Ros, kan han vel endog efterkomme sit Kristentald? Har skal hjælpe til at fremme sin Jesu Rige, men han vil spørte det; han skal arbeide med i Kristi Mgh., men han undrager sig fra dette Arbeide; han skal stedse føre flere Sjæle til Kristus, men han frariver ham endog sin egen; han skal ved sin Bandel føge at vinde mange for Menigheden, men ved sin Udtredelse afstrækker han mange fra at slutte sig til den.

Men er dette ikke Fornægtelse af sit Kristentald? Guds alvorlige og hellige Vilje, som han kundgjør Menneskene i Evangeliet er, at alle Mennesker skal nyde hans Søns Velgjerninger, blive forløste fra Mørkets, Syndens, Dödens og den evige Fordommeligheds Rige, og blive overførte i Lysets og Salighedens Rige og i hans Søns Samfund, for at være salige hos ham, Ezek. 33, 11. 1 Tim. 2, 4. 2 Pet. 3, 9. Kristus har aabnet alle, baade Jøder og Græder, Adgang til Faderen. Har vi nu modtaget dette Guds Rald, som endnu daglig ved hans Ord udgaar til os, saa indser vel enhver, at vi ogsaa maa følge dette Rald, d. e. vi maa vandre saaledes, at Guds Navn derved bliver helligt og vor Salighed befordret.

Men gjør nu den dette, som udtræder af en kristelig Menighed? Eller giver ikke meget mere en saadan Anledning til at Guds Navn bliver bespotlet og beskyndet af Verden? Beskylder han ikke Verden i dens Vantro og lægger maaske mange Hindringer i Vejen for en bedre Jesu Kristi Erkendelse? En saadan Udtredelse er et aabent Raab til dem, som endnu staar udenfor, om det ikke at hætte sig til en saadan Menighed. Vendrer en saadan mere i sit Kristentald? Bisædig ikke; thi stederfor at forhærlige Kristus for Verden, saa bestjæmmer han ham; stederfor han en Stridsmand at hjæmpe under Kristi Blodsøne, saa vortfaster han sine Baaben og løber ud af Stridsmændenes Række. Det faldes dog med Reste at forægte sit Rald!

Apostelen Paulus siger, at en kristen skal føre sin Bandel "med al Hymghed", Eph. 4, 20. En kristen erfjender ejerne sin Rigshed, sin Uførligheden, sin fordaervede Tilstand, sin Forgrængelighed og sin Ærerdighed. Han opfører sig ikke af de Gaver, som han af Maade har modtaget af den milde Faderhaand; han holder sig ikke selv for stig og vis, og opfører sig ikke over sine

Brødre. Han betænker stedse Pauli Ord: "Akte i Hymghed hverandre højere end eder selv", Fil. 2, 3. En kristen holder sig ikke til Menigheden for at behage Mennesker, men sin Gud, som stedse viser ham hen til Menigheden, fordi den alene er betroet hans Maadegave. Om end Menneskene forægter ham, saa bevirger ikke det ham til at forlade sin Kirke, hvor han kan høre Guds Ord purt og rent. En kristen underkaster sig ydmigt Guds Ord i alle Ting, lader sig gjerne betræffe og vije tilrette af Guds Ord. Men hvor bliver dens ydmige Bandel, som udtræder? Betænker man at Kristendommens Ild, som Herren antændte paa Jordens, bliver ja hold og lidet, saa skulde man dog vide, at man ikke skulde adskille sig fra den lille Hob, dersom denne Ild skal komme til at lyse vidt omkring og blusse op mod Himmelens. Det er et Guds Under at Kirken bestaar, thi de falske kristne har gjort nok til at udrydde den. Og enhver udtrædende hjælper til at omstyrte Kirkens Mure. Enhver trofast kristen blæder i sit Hjerte, naar han ser, at saa mange i vore Dage oplostier deres Baaben mod Kirken. Men den udtrædende føler intet deraf, thi da vilde han ikke forlade Kirken. Saaledes efterkommer han ikke sit Rald.

(Forhæftes.)

En lille Skopudsse

bad en Gang General Clinton B. Fox om Hjælp til at begynde en lille Forretning. Grundkapital: 3 Kroner; Forretning: Skopudsning; Kontorlokal: paa cabin Gade nærværd Fulton Ferry, New York. Udbyttet skulde deles om 1 Åar. Selstabet blev dannet og firmaet begyndte Forretningen.

Næste Mandag Morgen kom den arbedende Compagnon ind paa Generalkontoret med bedrøvet Mine.

"Hvad er der i Verden?" spurte Generalen.

"Alt!" sagde Drengen, "alt er tabt!" "Alt er tabt! Hvad meuer du?"

"Jo," sagde Drengen, "firmaet er gået fallit."

"Hvoredes gik det til?"

"Ja, ser De, Hr. General," svarede, "seg haade 16 Kroner i kontinen, men saa kom en Mand ind i vor Søndagsstole og sagde, at vi måtte give alle vores Penge til Missionen, og jeg gav hem alle Pengene — jeg funde ikke andet — og nu er det forbø med hele Forretningen."

Vi træder ikke om, at firmaet strax genoptog sin Virksomhed, men det kan være at det er det eneste firma, der er gået fallit af den Grund.

Lidt fra Reisen.
(M.A. H. Lange.)

[Sættes.]

Saa kom jeg da ogsaa paa min Reise til Ridgeway og Cresco, Ja. hvor jeg tilbragte et Par hyggelige Uger hos Past. Xavier og Ottersen, samt nogle af deres Menighedsfolk. Opholdet paa Ridgeway Pr. Stegaard glemmer jeg aldrig. Der fulgte jeg hvile ud baade paa Legeme og Sjæl; thi jeg var træt baade aandeligt og legemlig.

Som mange aarig Arbeider i Skolens og Kirkens Tjeneste har Past. Xavier gjennemgaaet og erfaret meget. I Creschoppetiden var han Prest i Minnesota, og da fulgte han ofte dyre haarde Tider. Men Gud var ined ham og gav ham Kraft og Maade til at udføre det saare vanskelige Arbeide: at predike Evangeliet, trost og opmunstre de fættige, syge og haardt prævede Mennesker, og hans Virksomhed blev til megen Velsignelse.

Til Velsignelse har ogsaa hans Arbeide varet i Madison og Lincoln Menigheder, de fire Aar han har virket der.

Ole Haga hænder mange af Navn fra den Tid han var Husfader paa Luther College. Han bor et Par Mil fra Ridgeway Præstegaard. Der har han et pent Hjem, og den fremmede føler sig, at han er i et træfærtigt Hus. Jeg var ogsaa der et Par Dages Tid og nu godt af hans Øjestefrihed. Hos Haga blev jeg ogsaa bekjendt med Student Bjerke, der før han begyndte paa Luther College, var Lærer og Kirkesanger i Madison Menighed. Sommer har han virket midlertidig her. Det er hr. Bjerkes Ugt at uddanne sig til Prest; Herren velsigne hans Koretagende.

En milsvei fra Madison Kirke ligger Gaarden Holstad, Mrs. Grønbergs Barndomshjem, og et Par Mil derfra paa Vejen til Decorah, gamle Elling Bolds Farm. Jeg besøgte begge disse Steder og nu Følgenes Øjestefrihed.

Vejen fra Ridgeway til Decorah er 12 Mil, og paa denne Vej blev jeg ganske godt hændt, da jeg to Gange bebyttede mig af Apostlernes Helse.

Et Mil nordvest for Ridgeway ligger Cresco, hvor Past. Ottersen, som i tre Aar var Prest i Eureka, Cal., bor. Past. Ottersen begyndte sit Arbeide der ifjor høst, og i den forste Tid, han har været der, har han hatt meget at besørge. Han har tre Menigheder og et Par Præsteladser, og desforuden maa han nu og da besøge et Par Steder, der set ingen Forbindelse har med vores Samsund. Det er paa Follets inscindige Opsordring, han har taget sig af dem. Cresco er en nojsaa trivelig By. Den vojer.

Medens jeg var i Cresco fulgte jeg far paa en Bladartikel med følgende Overflit:

"Religious Beliefs in Iowa."

Der fortelles, at der i Iowa er over 8,000 Mennesker, som hverken er Medlemmer af nogen Kirke eller tror paa nogen Religion. Over 1 Million Mennesker er "Relionsbehendere," men ikke Medlemmer af nogen Menighed. Den katolske Kirke teller 191,975 Tilhængere, men bare 152,283 Menighedsmedlemmer. Den næstkommer Metodistkirken med 264,825 Tilhængere, men bare 131,576 Menighedsmedlemmer. Den lutherske Kirke teller 188,831 Tilhængere, men blot 69,238 Menighedsmedlemmer. Der findes inden Staten

4,862 organiserede Menigheder med 571,264 Medlemmer. Kirernes Antal er 4,489 med 1,303 804 Sædepladser og har en Værdi af \$15,105,085. Præstegaardenes Antal er 1,859, der er værd \$2,492,906. Søndagsstolerne teller 365,441. I Prestesøn betaler disse Menigheder \$2,076,055.

Decorah Special Konferens havde Møde i Cresco sidste Gang jeg var der. Følgende Prester var tilstede: Formand Noren, P. Noren, A. Seehaus, S. S. Neque, Form. Torgeron, O. T. Lee, T. O. Tolo, J. A. Ottesen, N. P. Xavier, K. Xavier, M. Borge, O. Ottersen og Kandidat Toft, der netop var ankommet fra Norge. Mødet varede i to Dage og var til megen Velsignelse for Brødrene.

Den forenede Kirke har ogsaa en Menighed i Cresco, som sammen med Synodememigheden ejer Kirken. For nogle Aar siden kom begge Menigheder overens om at brygge sammen, noget som set ikke burde have fundet sted; thi ud af saadant kommer der aldrig noget godt. De bruger Kirken hver sin Søndag, har hver sit Orgel og med Tiden faar de vel ogsaa hver sin Prædilektion.

Udentvist mente begge Parter det godt, de kunne kæmpe ogsaa, at der med Tiden kunde opnaaes Enighed, at det ville etter kunde forenes; thi den anden Menighed der er jo antimisourist. Men af, det gaar nok ikke saa let at forene det vilde, der er saa mange Hindringer i vejen, og den allerstørste og allervigtigste "hindring" er Guds Ord's Lære.

"Alt," sikkede en Prest for nogen Tid siden, "at, hvor godt det skulle være om alle de lutherske Samfund i Amerika blev forenede til et, og jeg kan ikke forstå, hvad der egentlig skulle hindre fra et virkelig Samarbeide."

Men hvorledes skulle denne Forening komme i stand? Jo, der ved at alle skulle slutte sig til det Samsund, han besjente sig til; thi der stod det rigtig til. Slig snakker Selterne ogsaa.

Før en kort Tid siden kom jeg en Dag forbi en Sognekirke langt ude paa Landet. Goran Kirken laa Kirkegaarden, hvorpaa befondt sig et levende Menneske, en gammel kone, som omhyggeligt synede sine afsødes Grav. Her var det jo Anledning til at faa sig en Passiar, og efter et venligt "Goddag" kom vi i Samtale. "Her har J. da en pen Kirke," begyndte jeg. "Ja ju, Kjærla er pen nog, bære dei varte enige," svarede den gamle. Hvorfor bestod da Menigheden? Læren naturligvis. Den gamle havde gjort den "mørkelige Opdagelse," at Prens, Noren, Walther og en hel Del andre var Brangstere og falske Profeter, som nok engang kom til at faa "svie" for, hvad de lært. Med højt Røst erklærede den gamle, at hun med stor Fær i mange Aar havde kjempet for den rene Lære, hun havde saat en stor Oplysning af den Helligaand, sagde hun, og saa havde hun maalbundet fire Synodeprester, med hvem hun havde disputeret.

Flere Gange forsøgte jeg paa at faa saa lige, men nev tak da, den gamle fulgte med det samme. "Bete" skulle den hebde — til Grindring om Onkel Bert begge Navne begyndte jo med "P."

"Saalænge der ikke blir Enighed, sætter jeg ikke min God ind i denne Kirke," sagde hun. Hvad mente hun med Enighed? Jo, hele Menigheden skulle eksistere, at hun havde ret, saa skulle Menigheden trode ud af Sam-

funbet, hvis dette ikke vilde omvende sig fra sin Bildsarelse. Gamlemor var nok ikke at spøge med hun.

Men nu saar det være nok af det Slags. Fra Iowa reiste jeg op til Minnesota, hvor min Virksomhed tog en pludselig Wendning. Som jeg op holdt mig i en By her, hvor jeg hav nogle kendte, kom en Dag en af disse til mig og vilde have mig med i Reffen, da han af sin Svoger var blevet anklaget for Hestetyveri.

Jeg fulgte Sagens Sammenhæng at høre, og da den er lidt pudsig, tænkte jeg "Herols" Lægere ogsaa kunde have Vist til at høre den.

Jacob og Per er baade Svogere og Fættere, ægte Nummedøler. Da Jacob for mange Aar siden ægtede sin Rusine, Peres Søster, blev der Knude paa Traaben, Smaativistigheder, men uden Blodsudgivelse. Jacob fulgte Amerikafever og sagde for 14 Aar siden gamle Norge, Slægt og Venner Farvel, tog imi Kone og Børn med sig og bosatte sig i St. Paul.

Posten bringer mange breve over Havet, og Per og Jacob begyndte at vige breve ogsaa — Forsoningsbreve. Per bad Omhjorladelse og Jacob tilgav med Glæde, da det jo er stemt at staa paa spændt Hod med Slægtinge. Per bad om Rejsepenge og Jacob sendte med Glæde de forlangte Dollars. Per kom til St. Paul og tog ind til Jacob, der havde indredet et hyggeligt værelse til ham. Der var ikke haardt om arbeide i de Dage og baade Per og Jacob hjente godt. Jacob gik fremad, men Per tilbage; Aarsagen var at Per drab. Jacob trættesatte sin Svoger, men han tog Formaningen fortrydelig op. Nu var Venstabet efter brudt og Per forlod Jacobs Hjem med følgende forunderlige Trudsel: "Jacob, jeg skal engang ha dig arresteret for Hestetyveri." Var Per blevet rigtig gal? Ja, al den Tid, han sætter tillidsmaatsuut gjøre Manden sindslig, mente Jacob. "Hestetyveri," gæntog han og lo højt.

Tiden gik. Det ene Aar sloste det andet uden at noget mærkeligt hændte sig med Svogrene. Jacob hjælte for knapt et Aar siden en lidt Farm paa Grænsen af Minnesota og Wisconsin og levede der i Glæde og Fred med sin Familie indtil for nogle Uger siden, da han virkelig blev arresteret for Hestetyveri, og det var Per, som var Aarsag til det hele.

Per var svært heldig for nogle Maaneder siden. Han fulgte Patent paa nogle Opfindelser, og han folgte han Patenten for \$1000. Jacob havde Farm, men ingen Hest. Det vidste jo Per ogsaa.

"Jacob," saa Per en Dag, da de mødtes i Byen, "jeg ved du traenger en Hest, nu har jeg Penge nok og vil hjælpe en og forære dig." Og Jacob blev glad. Per hjælpte baade Hest, Buggy og Sæder til Jacob og betalte hele Stellen med \$55.00.

Per blev med Jacob hjem paa Farmen, alle var fornøjede derhjemme, da den nye Gjest, Hesten kom. Navn til den med det samme. "Bete" skulle den hebde — til Grindring om Onkel Bert begge Navne begyndte jo med "P."

Nu skulle de komme østere til Kirken;

det er jo let at fjerne 4 Mil, men forfærdelig at gaa et saadant Stofve til Guds Hus, man blir jo træt, længe før man kommer her, og har da intet godt at "Mesja."

Og saa hændigt som det er at have en Hest, naar man skal et Snarerinde til Byen. Kjædet slipper da at raadne underveis, som det ofte havde gjort, da de maatte træmpe til Byen efter det i den stregende Hebe.

Og Barna, stakkar. Ja, nu skal de da rigtignok saa komme paa Søndagsstolen, som de saa ofte har talt om.

Slig gjorde man Overslag hos Jacob, da "Bete" holdt sit Knotog. Alle var glade, selv den lille "Topsy" syntes at harstaar, at noget mere end almindeligt var paafæerde. Hun hoppede omkring, logrede med Halen og bjæffede, saa det var en Vist, og Saardshunden "Snap" gik hen og lagde sig under Buggyen, som om den havde saaet Vesefasing til at pasje den.

Men Herligheden varede ikke længe.

Om nogle Dage maatte Per tilbage til Byen igjen, og det var jo ikke mere end rigtig at Jacob hjorte ham bid. Komme til Byen, satte de Hesten ind paa en Lerestald og ranglede rundt fra Sted til Sted i flere Timer. Jacob maatte Hjem igjen, tog Hesten og hjorte ofsted. Strax han var rejst hjemover, gik Per til en Fredsdommer og tog ud Arrestordre mod Jacob for Hestetyveri.

Politiet satte ofsted og indhentede Jacob, satte Haandhjern paa ham og førte ham tilbage til Byen, hvor han i nem Dage maatte sidde indeperret i en mørk celle.

Sagen kom endelig op, og det var vaa høi Tid; thi den stakkels Jacob, der aldrig før havde været arresteret, holdt paa at gaa fra Forstanden.

Før Reetten aflagde baade Jacob og Per Ed paa, at de var "Hestens" rette Eier, men Jacob havde jo Bidner paa, at Per havde foræret ham den, og Per fortalte Dommeren, at Jacob set ikke havde hjaalet Hesten, men "bare tat den."

Dommen løb paa "ikke skyldig," Jacob fulgte Hesten igjen og rejste hjem til sit, glad over at det gif saa godt, og Per er saa hjerteglæd over, at han endelig fulgte sin Trudsels opførsel.

Som jeg sad og skrev dette, fulgte jeg i en svensk avis med følgende interessante Stykke, som vistnok ogsaa kan faa Plads i "Herold":

"En højtidelig Handling blev foretaget Søndag udspillet i Gustav Adolfs Kirke i Pittsburg, Penn., idet en ung Kvinde, der var født og opdraget som Katolik, blev konfirmeret op optaget i den lutherske Kirkes Skjæd. Efter en længere Tid at være blevet undervist i den lutherske Tro og Lære, forsøgte hun Katolisismen og søgte Optagelse i den lutherske Kirke. Som Barn havde hun lært, at Luther var den i Skriften omfattede faldne Engel, Menneskets Forfører. "Zeg og alle andre Børn i Stolen," sagde hun, "troede fuldt og fast at Luther var Djævelen selv, en ond Mand og ingen virkelig Person, der var blevet født, havde levet og var død som andre Mennesker. Vi blev ogsaa undervist om, at til Straf for sit Falder maatte Luther fly til Maanen. Vi pleiede altid sige, da vi saa Maanen: Se, der er Luthers Ansigt."

Det er jo let at fjerne 4 Mil, men forfærdelig at gaa et saadant Stofve til Guds Hus, man blir jo træt, længe før man kommer her, og har da intet godt at "Mesja."

Den lutheriske Kirke.

Før en Førsamling af 5000 Menigheder i "Bethany Park", Indianapolis, Indiana har B. B. Tyler (Metodist?), eftersom *The Workman*, ladt følgende Ord falde i en Tale over Gjældet: "Verdens Gjæld til den lutheriske Kirke". "Morten Luther," sagde han, "ved Guds Hjælp Grundlæggeren af den lutheriske Kirke, brød med Romerkirken, fordi den havde forbarvet både Tro og Liv. Hans Maal var ikke at forslade den lutherske Kirke, men at reformere den. Til Trods for hans Ømstille, Beftommelse og alvorlige Indsigelse kom denne store Kirkedeling ind i Tidværelsen.

Der er 'to Ting, for hvilke Verden er i Gjæld til den lutheriske Kirke:

1. Dens Grundlægger vilde give Bibelen til alle Folkeslag. Morten Luther hændt den lænket — han lærte den og gav sit Folk den paa deres Sprog.

2. Den lutheriske Kirke var den første til at tage Standpunkt til at forsvarde Læren om en Synbers Retfærdiggørelse ved Troen.

Den Omsorg, den lutheriske Kirke viser for den religiøse Undervisning af den tykke Befolkning, afgiver os Amerikabølle. Der er ingen anden Kirke, der i den Henseende kan male sig med den. Lutheranernes omsorgsfulde Skoleudbannelse af deres Børn er værd for os at efterligne.

Hæfteden af den lutheriske Kirke er også værd at efterligne. I vores Dage, saa julde af Uro, Utilfredshed og Higen efter Forandringer, er en saadan Vennehedens Kraft af stor Værdi. Og med Henblik til Spørgsmålet om Troshændelse, da er den lutheriske Kirke den eneste protestantiske Kirkedeling, der synes at være fuldt ud tilfreds med sin Stilling." (Arb.)

Den treenige Gud.

"Da jeg for en Tid siden," saa fortæller en Mand, "had i et Gjæstgiversted i Brighton, hvor en Spotter underholdt Selstababet med den kristelige Læres Dumheder, som han kaldte det, lunde jeg ikke andet end glæde mig ved at se, hvor let hans inddobtlig Visdom blev gjort tilslamme. Han ansætte disse Steder: "Jeg og Faderen, vi er et." "Jeg i dem og du i mig;" og at der er tre Personer i en Gud. Da han fandt, at hans Tilhørere ikke var opagt til at bialde hans Bespottelse, vendte han sig til en Herre og sagde med en Ed: "Tror De paa sligt?"

Manden svarede: "Sig mig, hvordan det Lys der brander?"

"Ja," svarede han, "Talgen og Bonulden og den atmosferiske Luft frembringer Lyset."

"De udgør da et Lys, ikke sandt?"

"Jo."

"Bil De lige mig, hvordan de er noget hver enlest, og dog blot et Lys?"

"Nei, det kan jeg ikke."

"Men De trod det?"

Han lunde ikke sig det modsatte. Selstababet gjorde sieblikkelig Anvendelsen ved at smile over hans Daarslab. Derned blev Samtaleset fort i en anden Retning.

Berdens Glæde.

"Berdens Glæde," figer en gammel Forfatter, "ligner en Strom. Ovenpaa

et Skovbrud følger en Strom, som farer opsteds med Varm og Voldsomhed, oversvømmer Bredderne og fører alt med sig; dog det er blot mudret, urent Vand, og det er forbi og tørret bort. Saaledes er al den Glæde, Verden kan give. Den farmer meget, den er almindeligvis alt andet end maadeholden og suulmer over de tilsværlige Grænser, dog er den blot en mudret, urent Glæde; den harer snart forbi og efterlader intet andet end Tørhed i Stølen."

Brev fra San Francisco.

Kære lille Herold!

Du ønsker at høre lidt fra de forskellige Menigheder her paa Østen. Jeg vil da prøve at skrive dig nogle Linier her fra San Francisco. Jeg har flere Gange tankt paa det, men saa var jeg bange for, at jeg ikke kunne gøre det godt nok, da jeg jo ikke er vant til at skrive for Bladet. Der er vel flere, som har det paa samme Maade, andre igjen har måske ikke Tid eller Lust til at skrive, og saa bliver du ubivende om det, som du burde vide Besked om.

Pastor Hoel har iafald været meget oplagt, nævnlig i den sidste Tid, da der i vor Menighed har været treuge, som han dagleg har maaltet besøge, indtil han sit den Glæde at se dem alle tre gaa bort i Troen paa den Helle Jesus Kristus, som gik i Døden for os alle.

Vor Menighed går godt fremad. Gud lægger stædig nogle til den. Vi har saaledes i den sidste Tid ved hvert maanedlig Menighedsmeddelse haaret 3 a 4 nye Medlemmer. Kvindesforeningen staar i saa Henseende heller ikke tilbage. Den forbereder sig nu kraftigt paa en Aftenunderholdning med Udsalg af saadanne Gjenstande, som af de forskellige Kvinder er bleven hvet, og andre, som er komne ind som Gaver. Festen skal holdes i Saratoga Hall d. 6te og 7de Oktober.

Vi har nylig haft Besøg af Pastoren Blæsler, fra Eureka, Cal. og J. Johansen, fra Fresno, Cal.

Nu Herold, trox jeg ikke, at jeg har mere for dig denne Gang. Det var just ikke saameget; men naar Kvindesforeningen har holdt sin Fest, haaber jeg du skal saa lidt igjen. Ved venlig Hilsen til alle Læsere.

S. F. d. 18de Sept. '96.

R.

Hr. Redaktør!

Hvem er denne "Kandidat Westheim", som i Herold flere Gange er blevet nævnt af M. A. C.? Er han en af vores egne, hvis saa er, naar blev han da Kandidat?

Iølge Kirketidende, var der en Student ved Luther-Seminar for et Par År siden, som bar navnet Westheim; men det samme Blad har ikke berettet noget om, at samme Person blev Kandidat fra samme Stole.

Ei heller finder jeg nogen Rapport om en saadan Kandidat fra den Forenede Kirkes Seminar, ei heller fra Augsburg.

Hvis han ikke hører hjemme i nogen af de nævnte Samfund, eller Bannelsag, hvor har han da haaret sin Examens og sin Kandidat hat fra?

P.

Herolds Redaktion hænder ikke det mindste til Hr. Kandidat Westheim, og kan saaledes ikke have Hr. P. paa hans Spørgsmål. Maaske vil Hr. M. A. C. eller andre være saa venlige at sende os de nødvendige Oplysninger.

Ned.

Til Presterne af Stillehavskystens nordre Specialkonferens.

Da det har vist sig, at Formand Harstad og flere andre af Presterne ikke kan bivaane Konferensen i Silverton til den af Mødet i hør bestemte Tid, og tillige da det er saa overmaade knappe Pengestider, saa henstiller undertegnede med flere af Presterne til de øvrige Medlemmer af Konferensen at udsætte Mødet til en for alle bekvæmmere Tid. Derom et Flertal af Presterne ikke er imod denne Udsættelse (og) melder dette til undertegnede inden 10 Uger, saa bliver Mødet udsat.

Silverton, 10de Sept. 1886.

N. Pederson.

Mvheder.

Hr. H. P. Kingsley, fra Whatcom besøgte sidste Uge Parkland. Han var Gjest hos Bosnæs. Kingsley syntes godt om Parkland og Stolen. Hans Datter Gina, som ogsaa i hør var Elev ved P. L. U. kommer snart tilbage til os.

Hr. Garman's Familie flytter i disse Dage ned til Tacoma igen. Hr. Garman har indtil for nylig haft Anstellelse ved Byens Vandværk herude, og haaber at saa sin Post igen, jaasnart Metten har sat ordne de forvilkede Tilstande, hvori næsten alle Bymedebær fortiden befinner sig i Tacoma. Herold figer Garman og Familie Tak for hjærtligt og hyggeligt Samvær.

I Vor Frelers Kirke, paa Hjørnet af 17de og J. Sis. Tacoma, vil der hæresier blive holdt Aftengudstjenesten over Søndag Aften kl. 8.

Der berettes i Bladene, at der i Nærheden af Juneau, Alaska, skal være fundne rige Petroleumsfilder.

Dr. A. E. Egge ankom til Puulman, Wash. den 30 August, hvor han er anset som Doctor i Engelsk ved Stats agronom-Stolen.

"Smeltis," denne delikate Fiskeart, er der en Mængde af i disse Dage ved Bellingham Bay. Fisken kan formelig rages med en almindelig Rive op i Haaden. Børnene fornærer sig med at tage dem med Hænderne nede ved Stranden.

Det meddeles nu, at Træet i Nanjens Slib "Fram" bestaar udelukkende af Hvir fra Puget Sound i Washington. Da Sliben blev bygget undersøgte Nanjen forskellige Slags Træ og han fandt,

at Puget Sound Fyrretre var det stærkeste. Det har nu staet sin Præve, og Sommerchandlerne i Washington ventet sig meget af denne Anbefaling, idet de mener, at Slibbrygge og Jernbanekontraktører vil komme til at esterspørge deres Fyrretre.

Chicago Posten.

Høstfællet ved Columbiafoden vil begynde. Flere af Fabrikkerne vil tage Del. Prisen vil kun blive 1½ Et. pr. Bund. Fisken forlanger imodstid 1½ Cent og vægtaar, de vil ikke

levere sin Fangst billigere. Der er ingen Tid til om, at Fabrikkerne vil fås og nedlægge "Dog Salmon" og merke Boxerne med samme Etiketter som benyttes til Baarlayen; dermed vil det gode Navn Columbia-Laxen har erhvervet paa Verdensmarkedet blive ødelagt.

Tid.

Betalt for Herold.

O C. Hauan, Mayville, N Dak., \$1. Martin Olson, Deer Park, Wash, Gjermund J. Lommen, Spring Grove, Minn, Hans Hulbaa, Woodville, Wis, John Brottem, Parkland, Wash, hver 50 Cent.

Givdrag til Pacific Lutheran University.

G. F. Lommen, Spring Grove, Minn, 50 Cent.

Parkland, Wash., 24. Sept. 1896.

T. Larsen, Kasserer.

Til Indremissionen.

Offer ved Ordinationen i Seattle, Wash, \$15.70.

T. C. Sætra, Kass.

Til Skattehyder e!

Vi betale Skatten for vores Venner, som sender os 35 Cents for hver Bot og en nylig Beskrivelse af Gods Blocks og Abditation.

Sendes Pengene i Money Orders da giør dem betalbare i Tacoma — ikke Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office. Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University, Parkland, Pierce Co., Wash.

T. Larsen, Kass.

Pacific Lutheran University.

Høstterminen begynder den 16de Sept. 1896 og slutter den 19de Dec. Undervisning gives i de Tag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kursus, Enhver kan vælge sine Tag. Vaade Gutter og Piger modtages som Elever, og det frøves af dem, at de ere villige til at arbeide med Hid og til at rette sig efter Stolens Regler.

Før Undervisning i ovennævnte Tag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Musik, Skrithand og Typewriting betales forskelligt. Børrelse kost fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Vogetilsyn en Dollar. Terminen.

I Barneskolen gives Undervisning i Religion og Ørst saavel som i de sædvanlige Commonskoletag. Omkostningerne i denne Udseling er: Skolepenge 35cts, Børrelse 10cts, Kost for Børn under 12 År 41.25, for Børn over 12 År \$1.50 om Ugen. For Vogetilsyn 1 Doll. Året. Dinegen betales for hele Terminen forudbetalt.

Ansigninger som Oplagelse indsendes fra muligtst Rev. O. Gruber Parkland Pierce Co. Wash

The Red Front

"Teten" med et godt drikke i deres fælde er bestaaet.
de nyeste og modernistiske.

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

J. Clay Worstedts, Serges og Cassamire i smagfulde
og vakte Mønstre.

Intet Praleri, ingen falske Baasaeer, intet Humbugsalg.
Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for
Penge og hjøbes for Kontant.
om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer
til Priser, som er værdt at skærke Dymørkshed.

"Men' Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Tornellson, Bestyrer.

Skandinavisk
APOTHEK.

P. Jensen, Fern Hill.

Norske
Familie-
Mediciner
Nabent Dag og Nat

NORTHERN
PACIFIC
THE DINING CAR ROUTE
ACROSS THE CONTINENT

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

Fr.	Afgaar fra Tacoma.	Afkommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago	10.30 p. m.	5.55 a. m.
Omaha og Kansas City	10.30 p. m.	10.50 p. m.
Portland	6.10 c. m.	3.40 p. m.
Portland	11.20 p. m.	10.10 p. m.
Seattle	5.10 c. m.	6.05 a. m.
Seattle (90 Minutter)	7.00 c. m.	7.40 a. m.
Seattle	10.30 a. m.	10.10 a. m.
Seattle (90 Minutter)	4.00 p. m.	3.55 p. m.
Seattle	7.00 p. m.	7.30 p. m.
Seattle	10.15 p. m.	11.05 p. m.
Carbonado	4.45 p. m.	3.50 a. m.
Olympia, Grays Harbor og Denzia	8.50 p. m.	10.25 a. m.

Tog til Olympia, Grays Harbor og South Bend afgår hver Dag undagen Spænd. Alle andre Tog afgår daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

Før Seattle, Port Townsend og Victoria.

Afgaard fra Tacoma 8.00 a. m.

Daglig undtagen Mandag.

Afgaard fra Victoria 8.00 p. m.

Daglig undtagen Mandag.

Mere fuldstændige Oplysninger samt Karter, Lumerækuer o.s.n. man kan ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON
A. G. P. A., Portland Oregon.

A. TINLING
Gen. A. t., 925 Pacific Avenue Tacoma.

Ticket Off. 925 Pac. Ave. Depot Ticket Off. 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash

Kan træffes daglig i Hr. Fængsruds
Block i Nærheden af Universitetet.

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County

Furnished by

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St & Pacific Ave.

Telephone 101. Tacoma Wash.

Lutherst Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Barge Office

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende

Pastor E. Petersen, Emigrantmissioner, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne bi med Raad ag Daad.

Golf, som kommer fra Vesten, hører med Belt Line Street Car ligge til Døren.

The Bay City

Meat Market.

Den bedste "Retail" Rådforretning i Tacoma.

Telephone 9

III8 - PACIFIC AVENUE - III8

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk,

Ansjovis, Primost,
m. m.

Paa Hj. af 11te og C Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

J. M. Arntson,

Norsk sagforvir.

Notary Public.

Udfører alle lovlige Dokumenter,
saasom: Skjøder, Kontrakter, m. m.

Room 432 Wash. Block, III Pacific Ave.

Tacoma, Wash.

H. V. ROBERTS,

Candlegæ.

Crown and Bridge Work a Specialty.

Call and get prices . .

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

C. QUEVLL,

Norsk Læge.

1101½ Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontorid 11-12. 2-4. 7-8.

Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

The Adjuster.

Guldmed og Juveler.

Ei stort og udmarket Udvælg af
Jewelry, solid og plated Sølvsager og
optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma, Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. - - - - - Tacoma, Wash

Large General Store

of the

St. Paul & Tacoma Lumber Co.

All kinds of Merchandise for
Farmers, Hotels and Ships. Wholesale
Lumber

Tacoma, Wash. - - - - - Washington

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper
and Glass.

Estimates Given on Papering and
Glazing.

We Carry a Full Line of Wall
Paper and Room Mouldings,
Dash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

COR. 11th & R. R. STREET,

CAPITAL : 100,000.

A. S. Johnson, President.

G. Stelbach, Vice President.

D. G. Knutvold, Cashier.

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindskænninger.
Rijber og selger Bezler paa alle ledende Byer i de
Forenede Staater, Canada og Europa, samt "Money Orders"
paa alle Postaabenier i Norge, Sverige, Danmark og
Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Damp-
skibe Linier.

Agenter for alt usøgt N. P. R. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

udgivet af

The

Pacific Lutheran

University

Association . . .

Udkommer hver Uge

og kostet forudsættes

50 CTS. PER AAR.

Subskribentene får, for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

Alt, som vedkommer Bladets Reda-
tion, sendes til "Pacific Herald".

Betaling for Bladet, Bestilling
og osv. sendes til Rev. T. Larsen
Parkland, Pierce County,
Washington.

Subskribentene får, for 5 be-
talte Exemplarer det 6te frit.

Indbetalt Capital \$200,000
P. Y. Caesar. President.
C. W. Gnos. Vice President.
O. G. Solvig. Cashier.
J. D. Vanderbilt. Ass't Cashier.

Directors.

W. G. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson

G. L. Holmes, Theo. Rosner, Geo. P.

Gaton, P. Y. Caesar, T. W. Gnos.

J. D. Vanderbilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaneders, 1ste Januar og
1ste Juli. Pengene udlænes paa længere tid samt paa
maanedlige Betalingsvilkaaer. Anvisninger paa alle Steder
i Europa. De standinaviste og det meste Sprog tales.

Entered at the post-office as Parkland, Wash. as
second class matter.